

**نقی سیاست " همه با هم " ،
درس بزرگ انقلاب بهمن !**

بیست و شش سال پیش در چنین روزهایی ، اکثریت مردم کشورمان ، بدنبال یکسال تظاهرات ، تحصن و اعتصاب ، در پی یورش مزدوران " گارد جاویدان " به همافران انقلابی تهران ، با برپایی سه روز قیام مسلحانه در روزهای 20 تا 22 بهمن ، طومار نیم قرن استبداد پهلوی و به همراه آن بساط 2500 سال حکومت سلطنتی در ایران را درهم پیچیدند . آنها آرزو داشتند که با برپایی این بزرگترین حماسه تمام تاریخ ایران زمین ، به آزادی ، دموکراسی ، عدالت اجتماعی ، جمهور واقعی مردم و در یک کلام به منزلت انسانی خود دست یابند . اما اشتباه مهلک ناشی از سیاست " همه با هم " و نیز ندیدن ماهیت ارتجاعی رهبری انقلاب ، یعنی بها ندادن به آلترناتیو و جنبه های اثباتی حکومت و نظام اجتماعی - اقتصادی آینده ، نسبت به شعارهای سلبی و نفی گرایانه ، (که از حق نباید گذشت : روشنفکران ، بیش از مردم عادی ، در این مهم ، مقصر بودند) سبب شکست آن انقلاب عظیم و برآمدن یک ارتجاع هارتر شد . ارتجاعی که نه تنها از طریق اعمال شدیدترین استبداد سیاسی ، دست خلف خود (رژیم پهلوی) را از پشت بست ، بلکه با تلفیق سیستماتیک دین و دولت ، ایران را مستقیماً به قعر دوران تاریک و مخوف انگیراسیون مذهبی فرو برد . ابعاد این عقب گرد و تبعات این رژیم تنوکراتیک بحدی بوده که اکنون بازمانده گان سلسله منقرض پهلوی ، فرصت را غنیمت شمرده تا با سواستفاده از استیصال مردم و بی خبری اکثریت جوان کشور از دوران فعال مایشایی ساواک و دربار بر هست و نیست مردم ، آنها را به کمک نهادهای امپریالیستی متوجه خود نمایند و جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی توده های زجرکشیده را منحرف کنند . سلطنت طلبان اکنون با همان شعار انحرافی انقلاب 57 یعنی سیاست " همه با هم " بمیان آمده اند تا با خاک پاشیدن بر مطالبات اساسی مردم ، محتوای جنبش را درحد یک " تهضت براندازی " تقلیل دهند . آنها در این کارزار ، ضمن بهره گیری از امکانات اعطایی تبلیغی و مالی محافل و دولتهای امپریالیستی ، توانسته اند بخشی از جمهور یخواهان شرمگین را در غالب طرحهایی چون منشور 81 و پروژه " فراخوان ملی رفراندوم " به همکاری و ائتلاف با خود بکشانند و ایشان را به مبلغان دواآتشه سیاست " همه با هم " و مروجان مسکوت گذاشتن شکل و محتوای حکومت و نظام آلترناتیو مبدل سازند .

اما نیروهای پیشرو ، مستقل و آزادیخواه ، باید با یادآوری درسهای گرانبهای انقلاب بهمن ، این کر مشترک نیروهای راست را افشا کنند و ضمن مخالفت با ائتلاف طرفداران حکومت موروئی و جمهوریخواهان راست و تلاش آنها برای جلب مداخله بیشتر امریکا در امور ایران ، قاطعانه بر خواستها و آماجهای زیر پای فشرند :

- * ضرورت تکیه بر جنبش و تشکلهای مستقل توده ای
- * سرنگونی جمهوری اسلامی از طریق انقلاب مردم
- * مخالفت با هر نوع مداخله خارجی
- * اعتقاد به حق حاکمیت بی چون و چرای مردم و بنابراین مرزبندی با هر نوع حکومت دینی ، موروئی و ایدئولوژیک
- * استقرار آزادی ، دموکراسی و عدالت اجتماعی
- * برابری کامل زن و مرد
- * برابری کلیه ملیتها و اقوام ساکن ایران و برسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت آنها

سازمان ما در راستای آماجهای فوق ، برای استقرار یک جمهوری اجتماعی و مشارکتی یعنی خودحکومتی کارگران و زحمتکشان و گذار به سوسیالیسم مبارزه میکند . ما برای سازماندهی چنین آلترناتیوی ، دست اتحاد بسوی همه انسانهای برابری طلب دراز میکنیم . مضاف بر این ، در راستای تقویت جنبش دموکراتیک ، از هیچ همکاری و اتحاد عمل ترقیخواهانه ای با نیروهای جمهوریخواه ، دمکرات ، لائیک و مستقل ، ابائی نداریم و از آن استقبال مینمائیم .

نه شیخ ، نه شاه ، نه سیا ! زنده باد انقلاب توده ها !

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)